

Győrffy Ákos
Ruysbroek-töredékek

– egy készülő kötetből –

„Aki sokat tud és nem él aszerint, elveszett.”

(Ruysbroek)

„A helyzet mindig ugyanaz, értelemszerűen: felébredni, mosakodni, felöltözni, dolgozni, környezetünkkel érintkezésbe lépni, nem kétségbeesni, megkísérelni nem kétségbeesni.”

(Thomas Bernhard)

(odaát)

A szorongás elvékonyítja a falat. Annyira csak, hogy az odaát levők körvonalai már tisztán kivehetők.

(soha)

Azzal a tudattal nézni a mohás törzsű, lombtalan almafákat az elhagyott kertben, hogy bár ebben a látványban minden lehetséges kérdésre ott a megnyugtató válasz, ez a párbeszéd mégis olyasvalakik közt folyik, akiket nem ismerek, és nem is fogok megismerni soha.

(felhő)

A túlsó part felől nem látszott más, csak néhány sirály, ahogy csőrüket a felhő peremébe vájva vonszolják felénk az ítéletet.

(nincs)

Megérkezni addig a pontig, ahonnan körbenézve már biztosan látni, hogy nincs visszaút.

(egzisztencia)

Megölni azt, ami megmenthetne, és ápolni azt, ami majd megöl.

(öt álmodott mondat)

Készülök. Látom egyben, és nem mozdulok. Itt mindenki a hegyekbe készül. Pedig hegyek sincsenek. Amink volt, van és lesz, egyszerre mállik szét.